

var i Stand til at bringe dem ud over Vanskelighederne.

Jeg tror, at disse to Spørgsmaal gør det rimeligt, at vi i et Udvalg ganske kort ser paa Lovforslaget, og jeg skal derfor tillade mig ved Afslutningen af første Behandling at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til Overvejelse i et Udvalg paa 15 Medlemmer, men jeg mener selvfølgelig, at dette Udvalg maa arbejde med Sagen allerede i Dag, saaledes at den kan blive fremmet med den tilsigtede Hurtighed, idet jeg erkender, at dette er nødvendigt, for at Loven i det hele taget skal faa Betydning.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Rytter gjorde gældende, at jeg havde Uret, naar jeg talte om, at dette Lovforslag drejede sig om det kommunale Selvstyre. Da det dog er Kommunerne, i hvis Hænder Afgørelsen lægges, kan jeg ikke skønne andet end, at det drejer sig om en Anvendelse af det kommunale Selvstyre. En anden Sag er, at det ærede Medlem Hr. Rytter var overordentlig ængstelig for, at Kommunerne her skulde faa et nyt Virkefelt. Jeg for mit Vedkommende nærer nu ikke nogen Ængstelse, om ogsaa det kommunale Selvstyre skulde faa et lidt videre Omraade. I øvrigt vil jeg sige, at det, det hovedsagelig drejer sig om i dette Tilfælde, er jo det, som blev fremhævet under Forhandlingerne i 1917, hvor man — hvis jeg ikke tager fejl, var det oppe i Landstinget — sagde, at det maatte man jo gaa med til, at nydannede Hjem ikke skulde optage Pladsen for bestaaende Familier, der havde det bestaaendes Ret. Det bestaaendes Ret — man kan jo ikke ønske sig nogen mere konservativ Betragtningssmaade. Men i øvrigt vil jeg gerne gøre det ærede Medlem Hr. Rytter opmærksom paa, at den Virksomhed, her er Tale om, ikke er noget absolut nyt for Kommunerne. Vi har jo tidligere haft en Nødssituation af lignende Karakter, der bevirkede Gennemførelsen af Loven i 1917, der — som jeg før fremhævede — paa alle afgørende Punkter er enslydende med det Lovforslag, der her foreligger, og den gik det ærede Medlem Hr. Rytters Partifæller med til. De Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Kragh nu udtaler saa store Betæneligheder ved, fandtes ogsaa i Loven af 1917, som kun kunde vedtages, naar det ærede Medlems Parti i Landstinget gik med til det. Jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Medlem Hr. Kragh i 1917 har stemt for en Ordning af ganske samme Karakter som

den nuværende under en Nødssituation af ganske lignende Karakter som den nuværende, og jeg forstaar derfor ikke de Betæneligheder, som det ærede Medlem nu fremkom med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Naar jeg paa egne og mit Partis Vegne bad den højtærede Justitsminister om en Udtalelse angaaende 2det Stykke i § 1, var det ikke, fordi jeg ikke vidste, at det fandtes i Lovforslaget for 1917—18; men den Gang befandt vi os i en helt anden Situation, det var i Krigsaarene, men nu en halv Snes Aar efter forekommer det mig, at det kunde være ønskeligt at komme bort fra den Lovgivning, som fandt Sted i de Aar. Naar jeg spurgte om, hvordan Bestemmelsen skulde forstaaes, var det, fordi jeg ønskede Klarhed over det Spørgsmaal, og jeg takker Justitsministeren, fordi han gav et saa klart Svar, at jeg tror, det vil blive forstaaet ud over Landet. Efter at Ministeren udtrykkelig har fastslaaet, at der ingen Straffebestemmelser er knyttet til den paagældende Bestemmelse, vil jeg mene, at mit Parti vil føle sig tilfredsstillet ved hans Svar.

Rytter: Jeg udtalte, at det foreliggende Lovforslag var et stærkt Indgreb i Kontraktfriheden. Dermed sigtede jeg selvfølgelig ikke til det kvantitative; Antallet af de Tilfælde, hvor Lovforslaget kommer til Anvendelse, er meget begrænset, men i de Tilfælde, hvor Lovforslaget kommer til Anvendelse, er det et saa kraftigt Indgreb i Kontraktfriheden, at man tilside sætter en allerede afsluttet Kontrakt, idet man siger, at den ikke maa komme til Domstolene. Det er det, jeg har klaget over. Naar den højtærede Justitsminister spørger, hvorledes jeg vilde have faaet Orden i dette Tilfælde, er det altid vanskeligt at sige, hvorledes man vilde have baaret sig ad i en andens Sted. Jeg tror imidlertid, jeg vilde have baaret mig ad paa denne Maade: Efter at jeg i Sommersamlingen havde forsøgt at faa Lovforslaget igennem, og det ikke var lykkedes mig — saaledes er jo Situationen —, vilde jeg have sagt saaledes til Pressen: at flytte Flyttedagen er umuligt, og derfor vil jeg opfordre mine Meningsfæller til at tilside sætte 8 Timers Arbejdsdagen og lægge al mulig Kraft i at faa Boliger